

om Foranſtaltningen ſkal opretholdes. Det er jo Noget, ſom vil indtræffe meget ſjældent, der kan gaa et Aarhundrede hen, inden der bliver Spørgsmaal derom, og naar Henſyn tages til diſſe Forholds extraordinære Karakter, vil Beſtemmelfen ſtaa ſom en ganſke extraordinær Beſtemmelfe, der er afvigende fra, hvad der ellers gjælder i den danſke Lovgivning, men ſom ogsaa motiveres ved Forholdets ſæregne Beſtaffenhed. Underlebes ſtiller det ſig derimod med de Foranſtaltninger, der ere omhandlede i 2det Afſnitets 1ſte Afdeling. Den har Henſyn til Smittefare for Koleræ eller andre lignende Sygdomme. Det er en Smittefare, der ofte truer, der vil jo Intet være til Hinder for, at der flere Aar efter hinanden kan blive Tale om at træffe extraordinære Foranſtaltninger mod den, og med Henſyn til den har Udvalgets Flertal ikke ſkjønnet, at man kunde gaa ind paa Bi beholdſen af den truſne Beſtemmelfe. Jeg ſkal imidlertid ikke nærmere udviſle de herhenhørende Betragtninger, idet de allerede findes i ſelve Erklæringen; jeg ſkal kun bemærke, at jeg har opfattet Forhandlingerne i det andet Thing ſaaledes, at det, man der havde for Die ved Beſtemmelfens Indſættelfe, netop var de egentlige Beſttilfælde, derimod ikke de Tilfælde, der omhandles i Afſnitets førſte Afdeling, ſaa at jeg antager, at man kan have Grund til at vente, at det andet Thing ikke vil indvende noget væſentligt mod den truſne Endring. Jeg ſkal endnu med Henſyn til Endringsforſlaget gjøre en enkelt Bemærkning. Afdeling III. handler ikke alene om egentlige Beſttilfælde, men ogsaa om andre. Afdelingerne II. og IV. angaa derimod kun egentlige Beſttilfælde. Afdeling III., ſom handler om Indførelſesforbud, omtaler Indførelſesforbud baade i Tilfælde af, at der er Fare for peſtagtige Sygdomme, og i Tilfælde af andre Sygdomme. Smidlertid vil viſnok Indførelſesforbud, naar det ikke netop er en Peſtfare, ſom truer fra andre Lande, ikke være meget praktiſk, og Udvalget har derfor ikke fundet ſig foranlediget til at indſtrænke Beſtemmelfen, forſaavidt angaar Indførelſesforbud, til alene at gjælde for peſtagtige Tilfælde. Jeg ſkal med diſſe Bemærkninger tillade mig at anbefale det ſtillede Endringsforſlag.

Formanden: Saavidt jeg veed, er det ærede Mindretal (Sørgenſen) ikke tilſtede i Salen. Jeg veed ikke, om noget andet Medlem ſønſter Ordet paa Mindretallets Vegne?

Saale: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Saale: Jeg ſkal kun gjøre en ganſke kort Bemærkning. Udvalgets Flertal er gaaet ind paa den Beſtemmelfe, at en ſamſtemmende Beſlutning, ſom vedtages af begge Rigsdagens Thing, kan bevirke, at de fleſte af de Foranſtaltninger, ſom ere omhandlede i 2det Afſnit, kunne heves. Det er ganſke viſt, at Afſnitets 1ſte Afdeling behandler mindre indgribende Foranſtaltninger, men jeg ſer dog ingen Grund til, at man ſkal undtage dem fra den Regel, ſom ſkal gjælde for de andre, og jeg agter derfor at ſtemme for Lovforſlaget i den Stikkelfe, hvori det er kommet fra Folkethinget, og altsaa mod Endringsforſlaget.

Magen: Jeg ſkal tillade mig at anbefale det af Flertallet ſtillede Endringsforſlag, idet jeg næver det Saa, at det vil være et Kompromis, hvorom de forſkjellige Anſtuelſer kunne ſlutte ſig, idet jeg tror, at det gaar en heldig Vej mellem Modſætningerne. — Det, ſom anerkjendes ved Flertallets Endring, er jo det, at der principielt ikke er Noget til Hinder for at indrømme Rigsdagen Myndighed til at fordre, at den paagjældende Foranſtaltning ſkal ophæves. Det er forſaavidt en principiel Indrømmelfe, ſom ganſke viſt er af Betydning. Det er jo navnlig mod den, at man har reiſt Indſigelfe, og det maa jo ogsaa anerkjendes, at den i Henſeende til ſin Form er noget fuldtændig Nytt hos os. Den er vel kjendt i andre Lande, ſ. Ex. England og Lybſkland. I England er det jo endogsaa Regel, at enhver Anordning, ſom udfædtes til Fuldbyrde af en Lov, ſkal forelægges for begge Parlamentets Huſe inden 30 Dage enten efter Udfædſen eller i alt Fald efter Parlamentets Sammentræden, og i Lybſkland gaar man endogsaa ſaa vidt, at Anordninger, der ſætte viſſe Lovbeſtemmelſer i Kraft, ſhulle forelægges Rigsdagen, ſom ſaa eventuelt kan fordre, at de igjen ſhulle ſættes ud af Kraft. Det har man ikke kjendt hos os, at Rigsdagen, naar man ſaaledes udfæder Anordninger, ſaar en viſ Myndighed med Henſyn til dem, men det er jo ganſke naturligt begrundet i, at vi have foreløbige Love, ſom man ikke har i diſſe Lande. Vi have kunnet benytte Lovsformen, hvor de Andre have maattet benytte Anordningsformen. Nu er det jo altsaa forſaavidt en ny Form, men der er jo ingen Grund til i og for ſig at angiftes for den blotte Form; det maa komme an paa, hvilken reel Betydning der er knyttet til Brugen af denne Form, og der har man da ogsaa ſagt, at den frembød ſtore Betænkeligheder, det var en Forrykkelfe af den forfatningsmæssige gamle Magtfordeling, at den tillod Rigsdagen at gjøre Indgreb paa Adminiſtrationens Omraade, og at gjøre ſig til en Overadministrator osv. Ja, tilfyneladende ſer det jo ſaaledes ud; der er her Tale om Anordninger,